

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

İKİNCİ BÖLÜM
KARAR

ERHAN ŞAHİN VE DİĞERLERİ BAŞVURUSU

Başvuru Numarası : 2019/40537

Karar Tarihi : 2/3/2022

Başkan : Kadir ÖZKAYA

Üyeler : Engin YILDIRIM

M. Emin KUZ

Basri BAĞCI

Kenan YAŞAR

Raportör : Çağlar ÖNCEL

Başvurucular : Erhan ŞAHİN ve diğerleri [bkz. ekli tablonun (C) sütünü]

Başvurucular Vekilleri : bkz. ekli tablonun (F) sütünü

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, kapalı görüşün dinlenmesi ve kayda alınması nedeniyle haberleşme hürriyeti ile özel hayata ve aile hayatına saygı hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvurucular muhtelif tarihlerde bireysel başvuruda bulunmuştur. Ekli tabloda sıralanan başvurular, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemelerinden sonra Komisyonlara sunulmuştur.

3. Komisyonca başvuruların kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

4. Konularının aynı olması nedeniyle ekli tablonun (B) sütununda numaraları belirtilen başvuru dosyalarının aynı tablonun (7) numaralı satırında yer alan 2019/40537 numaralı bireysel başvuru dosyası ile birleştirilmesine ve incelemenin bu dosya üzerinden yapılmasına karar verilmiştir.

5. Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.

6. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, görüşünü bildirmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

7. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle başvuru tarihi itibarıyla olaylar özetle şöyledir:

8. Başvurucular farklı ceza infaz kurumlarında tutuklu veya hükümlü olarak bulunmaktadır. Başvurucular, Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğüne başvurarak kapalı görüşlerin dinlenmesine ilişkin uygulamanın yasal dayanağının bildirilmesini talep etmiştir. Bazı Ceza İnfaz Kurumları, bu uygulamanın mevzuata uygun olduğu yönünde cevap vermiştir. Bir kısım Ceza İnfaz Kurumu ise cevap vermemiştir.

9. Başvurucular kapalı görüşler için ayrılan camlı bölmelerde telefonla yapılan görüşmelerin dinlenmesinin ve kayda alınmasının ilgili mevzuata aykırı olduğunu iddia ederek uygulamanın kaldırılması için İnfaz Hâkimliklerine şikâyetle bulunmuştur. İnfaz Hâkimlikleri şikâyetleri reddetmiştir. Karar gerekçelerinde; söz konusu uygulamanın 17/6/2005 tarihli ve 25848 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Hükümlü ve Tutukluların Ziyaret Edilmeleri Hakkında Yönetmelik'in (Ziyaret Yönetmeliği) 7. maddesine dayandığı, bu uygulamanın kurum güvenliği için gerekli olduğu belirtilerek idarenin tesis ettiği işlemde hukuka aykırılık görülmediği vurgulanmıştır. Bir kısım İnfaz Hâkimliği gerekçesinde ise anılan gerekçelerden farklı olarak 6/4/2006 tarihli ve 26131 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Tüzük'ün (İnfaz Tüzüğü) 88. maddesinin dördüncü fıkrasına göre hükümlülerin yakınları ile yaptığı telefon görüşmelerinin idare tarafından dinleneceğinin ve elektronik aletler ile kayda alınacağına düzenlendiği ifade edilmiştir.

10. Başvurucuların itirazları ağır ceza mahkemeleri tarafından reddedilmiştir.

IV. İLGİLİ HUKUK

11. İlgili hukuk (ulusal mevzuat, uluslararası düzenlemeler ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararları) için bkz. *Eşref Köse*, B. No: 2017/38098, 3/6/2020, §§ 19-35.

V. İNCELEME VE GEREKÇE

12. Anayasa Mahkemesinin 2/3/2022 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Adli Yardım Talebi Yönünden

13. Başvurucular bireysel başvuru harç ve masraflarını karşılama imkânlarının olmadığını belirterek adli yardım talebinde bulunmuştur.

14. Anayasa Mahkemesinin *Mehmet Şerif Ay* (B. No: 2012/1181, 17/9/2013) kararında belirtilen ilkeler dikkate alınarak geçimini önemli ölçüde güçleştirmeksizin yargılama giderlerini ödeme gücünden yoksun olduğu anlaşılan başvurucuların açıkça dayanaktan yoksun olmayan adli yardım taleplerinin kabulüne karar verilmesi gerekir.

B. Kapalı Görüşlerin Dinlenmesi ve Kayda Alınması Nedeniyle Haberleşme Hürriyeti ile Özel Hayata ve Aile Hayatına Saygı Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

1. Başvurucuların İddiaları ve Bakanlık Görüşü

15. Başvurucular; kapalı ziyaretlerdeki görüşmelerin kapalı bölmelerde fiziksel temas olmadan ziyaretçiyle telefonla konuşularak yapıldığını, bu görüşmenin dinleneceğine ve kaydedileceğine dair mevzuatta bir hüküm olmadığını belirtmiştir. Ceza İnfaz Kurumu yönetimine başvurarak uygulamanın yasal dayanağını sorduklarını, verilen cevaplarda belirtilen mevzuat hükümlerinde kapalı görüşlerin dinlenip kayıt altına alınabileceğine ilişkin hüküm olmadığını ifade etmiştir. Başvurucular, bu uygulama gereğince aileleri ile yaptıkları görüşmelerin dinlenip kaydedilmesinin hukuka ve mevzuata açıkça aykırı olduğunu ileri sürmüştür. Bir kısım başvuru; infaz hâkimliği ve ağır ceza mahkemelerinin haksız karar verdiğini, savcı mütalaasının kendilerine tebliğ edilmediğini, mahkemelerin gerekçesiz karar verdiğini iddia etmiştir. Başvurucular bu nedenlerle haberleşme hürriyetinin, özel hayata ve aile hayatına saygı hakkının ve adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

16. Bakanlık görüşünde, kapalı görüşlerin kayıt altına alınması şeklinde bir uygulama bulunmaması nedeniyle yalnızca kapalı görüşlerin dinlenilmesine ilişkin görüş bildirileceği belirtilmiştir. Buna göre kapalı görüşlerin dinlenilmesi şeklindeki uygulamanın Ziyaret Yönetmeliği'nin 7. maddesinde düzenlenmesi nedeniyle kanuni bir temelini bulduğu, dinlenen konuşmaların başvuru aleyhine delil olarak kullanıldığına ilişkin bir iddianın bulunmadığı belirtilmiştir. Ayrıca anılan uygulamanın yalnızca kapalı ceza infaz kurumlarında bulunan ve terör suçları veya örgüt faaliyeti kapsamındaki hükümlüler hakkında uygulandığı, kamu düzeninin ve kurum güvenliğinin sağlanması yönünde meşru bir amaç taşıdığı belirtilmiştir.

2. Değerlendirme

17. Anayasa'nın başvurunun değerlendirilmesinde dikkate alınacak "*Özel hayatın gizliliği*" kenar başlıklı 20. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Herkes, özel hayatına ve aile hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına sahiptir. Özel hayatın ve aile hayatının gizliliğine dokunulamaz."

18. Anayasa'nın "*Ailenin korunması ve çocuk hakları*" kenar başlıklı 41. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Aile, Türk toplunun temelidir ...

Devlet, ailenin huzur ve refahı ... için gerekli tedbirleri alır, teşkilat kurar.

Her çocuk, ... yüksek yararına açıkça aykırı olmadıkça, ana ve babasıyla kişisel ve doğrudan ilişki kurma ve sürdürme hakkına sahiptir..."

19. Anayasa'nın başvurunun değerlendirilmesinde dikkate alınacak "*Haberleşme hürriyeti*" kenar başlıklı 22. maddesi şöyledir:

"Herkes, haberleşme hürriyetine sahiptir. Haberleşmenin gizliliği esastır.

Milli güvenlik, kamu düzeni, suç işlenmesinin önlenmesi, genel sağlık ve genel ahlâkın korunması veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması sebeplerinden biri veya birkaçına bağlı olarak usulüne göre verilmiş hâkim kararı olmadıkça; yine bu sebeplere bağlı olarak gecikmesinde sakınca bulunan hallerde de kanunla yetkili kılınmış mercin yazılı emri bulunmadıkça; haberleşme engellenemez ve gizliliğine dokunulamaz. Yetkili mercinin kararı yirmidört saat içinde görevli hâkimin onayına sunulur. Hâkim, kararını kırksekiz saat içinde açıklar; aksi halde, karar kendiliğinden kalkar.

İstisnaların uygulanacağı kamu kurum ve kuruluşları kanunda belirtilir."

20. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirmesiyle bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16).

21. Başvurucuların iddialarının özünün kapalı görüş sırasında aile bireyleriyle yaptıkları görüşmelerin teknik araçla dinlenmesine ve kaydedilmesine yönelik olduğu anlaşılmıştır. Ziyaret hakkının mahpusun yakınları ile haberleşmesini de içeren, ziyaretçiler vasıtasıyla dış dünya ile ilişki kurarak sosyal hayatı sürdürmesini ve aile birliğinin devamını sağlamaya yönelik bir hak olduğu, bu özelliği ile de özel hayata ve aile hayatına saygı hakkı ile haberleşme hürriyeti kapsamında kaldığı açıktır. Bu bağlamda mahpusların ziyaret için tahsis edilen odada aile bireyleriyle yaptığı konuşmaların kaydedilmesinin özel hayata ve aile hayatına saygı hakkı ile haberleşme hürriyeti kapsamında kaldığı sonucuna ulaşılarak anılan haklar yönünden inceleme yapılmıştır (*Eşref Köse*, § 52).

a. Kabul Edilebilirlik Yönünden

i. Başvurucu Ercan Pamukcu Yönünden

22. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesinin (5) numaralı fıkrası ile Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün (İçtüzük) 80. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) bendi gereği başvurudan feragat edilmesi hâlinde düşme kararı verilmesi gerektiği öngörülmüştür. Ancak İçtüzük'ün 80. maddesinin (2) numaralı fıkrası gereği Anayasa'nın uygulanması ve yorumlanması veya temel hakların kapsamının ve sınırlarının belirlenmesi ya da insan haklarına saygının gerekli kıldığı hâllerde, feragat hâllerinde de başvurunun incelenmesine devam edilebilir (*İrfan Akkaya*, B. No: 2012/69, 12/2/2013, §§ 16, 17).

23. Somut olayda başvurunun 23/2/2022 tarihli dilekçesi ile bireysel başvurudan feragat ettiği, başvurunun incelenmesine devam edilmesini gerektiren bir husus da bulunmadığı anlaşılmıştır.

24. Açıklanan gerekçelerle anılan başvuru yönünden başvurunun düşmesine karar verilmesi gerekir.

ii. Diğer Başvurucular Yönünden

25. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan haberleşme hürriyeti ile özel hayata ve aile hayatına saygı hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddiaların kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

b. Esas Yönünden

i. Müdahalenin Varlığı

26. Anayasa Mahkemesi *Eşref Köse* (aynı kararda bkz. §§ 58, 59) kararında kapalı görüşlerin teknik cihazla dinlenerek kaydedilmesinin haberleşme hürriyeti ile özel hayata ve aile hayatına saygı hakkına müdahale oluşturduğunu belirtmiştir. Somut başvurularda da kapalı görüşlerinin dinlenmesi ve kayıt altına alınmasına ilişkin uygulamanın kaldırılması için mahpusların infaz hâkimliklerine şikâyetlerde bulunduğu, infaz hâkimliklerinin bu şikâyetleri reddettiği görülmüştür. Dolayısıyla başvurucuların haberleşme hürriyeti ile özel hayata ve aile hayatına saygı haklarına müdahalede bulunulduğu anlaşılmıştır.

ii. Müdahalenin İhlal Oluşturup Oluşturmadığı

27. Anayasa Mahkemesi mevcut başvuruda uygulanacak ilkeleri, başvuruya benzer olgu ve iddiaları içeren *Eşref Köse* (aynı kararda bkz. §§ 54-73) kararında ortaya koymuştur. Buna göre herkesin haberleşme hürriyetine sahip olduğu, haberleşmenin gizliliğinin esas olduğu ve posta, e-posta, telefon, faks ve internet aracılığıyla yapılan haberleşme faaliyetlerinin haberleşme özgürlüğü ile haberleşmenin gizliliği kapsamında olduğu belirtilmiştir (*Mehmet Koray Eryaşa*, B. No: 2013/6693, 16/4/2015, § 49). Söz konusu kararda haberleşme hürriyetinin meşru birtakım sınırlamalara tabi olduğu, bu özel sınırlama ölçütlerinin Anayasa'nın 22. maddesinde sayıldığı anlatılmıştır (*Mehmet Koray Eryaşa*, § 50).

28. Bununla birlikte hükümlü ve tutukluların haberleşme hürriyeti ile özel hayata ve aile hayatına saygı haklarının sınırlanmasının ceza infaz kurumunda tutulmanın kaçınılmaz bir sonucu olduğu ancak ceza infaz kurumu idaresinin mahpusların ailesi ve yakınları ile temasını devam ettirecek önlemleri almak zorunda olduğu da vurgulanmıştır (*Mehmet Zahir Şahin*, B. No: 2013/4708, 20/4/2016, § 36). Nitekim mahpusların kapalı görüş sırasında yakınlarıyla yaptıkları görüşmelerin sosyal hayatın ve aile hayatının devamı için önemli olduğu, bu sebeple anılan görüşmelerin mahremiyet içinde yapılmasına ilişkin beklentinin haklı olduğu ifade edilmiştir. Bu kapsamda tutuklu ve hükümlülerin kapalı görüşte ziyaretçileri ile yaptıkları konuşmaların sistemli bir şekilde dinlenmesi ve kayıt altına alınması durumunda bireyin özel yaşamına, bu bağlamda aile hayatına müdahale teşkil ettiği belirtilmiştir (*Eşref Köse*, § 58).

29. Bu bağlamda, belirlenen müdahalenin Anayasa'nın 13. maddesinde yer alan ölçütlere uygun olmaması hâlinde müdahale, Anayasa'nın 20. ve 22. maddesini ihlal edeceği ifade edilmiş; bu sebeple sınırlamanın kanun tarafından öngörülme, meşru amaç taşıma, demokratik toplum düzeninin gereklerine uygunluk ve ölçülülük ilkesine aykırı olmama koşulunu taşıması gerektiği hatırlatılarak konunun öncelikle kanunilik ilkesi yönünden incelenmesi gerektiği belirtilmiştir (*Eşref Köse*, § 61).

30. *Eşref Köse* kararında kapalı görüşlerin dinlenmesine ve kayıt altına alınmasına ilişkin uygulamanın Anayasa'nın 13. maddesinde öngörülen *kanunilik* ilkesine uygun olup olmadığı detaylı olarak incelenerek bu uygulamanın kanuni bir temeli bulunmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

31. Somut olayda başvurucular, kapalı görüşte yapılan konuşmaların dinlenmesinin ve kaydedilmesinin ilgili mevzuatta düzenlenmediğini ileri sürmektedir. Ziyaret hakkının

mahpusların dış dünya ve yakınları ile iletişimlerini sağlamaya, aile özelinde de aile birlikteliğini ve ailenin devamlılığını korumaya hizmet eden bir hak olduğu söylenebilir. Mahpusların yakınlarının ziyaretleri aracılığıyla kendisi ve yakınlarını ilgilendiren haberleri doğrudan öğrenme ve ortak konular üzerinde konuşma fırsatı elde ettikleri de gözetildiğinde ziyarette yapılan konuşmaların belli bir samimiyet ve mahremiyet içerebileceği, mahpusların da anılan görüşmelerde mahremiyet sağlanacağına ilişkin makul beklenti ile hareket edebilecekleri açıktır. Bu nedenle ziyaret anında yapılan görüşmelerin teknik araçla dinlenerek kaydedilmesi ve bu kayıtlardaki ifadelerin idare tarafından daha sonra mahpus aleyhine kullanılabilmesi ihtimalinin olması hâlinde mahpus ile yakınları arasındaki görüşmenin ziyaret hakkının amaçlarını gerçekleştirmeye yönelik nitelikte bir iletişimi içermeme riski barındırdığı vurgulanmalıdır (*Eşref Köse*, § 68).

32. Öte yandan kapalı görüşlerde yapılan konuşmaların idare tarafından kamu düzeninin ve ceza infaz kurumunun güvenliğinin sağlanması ile suç işlenmesinin önlenmesi gereğiyle dinlenemeyeceği ve kaydedilemeyeceği kural olarak söylenemez. Ancak ziyaret anında yapılan görüşmelerin teknik araçla dinlenip kaydedilmesinin özellikle haberleşmenin gizliliği, özel hayata ve aile hayatına saygı haklarına yönelik ağır bir müdahale içerdiği de gözetilerek sistematik dinleme ve kaydetmenin sınırlarının idarenin takdir yetkisinin kapsamını da içerecek bir kanun ile belirlenmesi gerekir. Ayrıca görüşmeleri kayıt altına almanın oldukça ağır bir müdahale olduğu gözetildiğinde bu uygulama ancak son çare olarak başvurulabilecek bir tedbir olarak düzenlenmelidir. Bu bağlamda yasal düzenlemenin daha hafif araçlarla -örneğin dinleme ile yetinilmesi- aynı sonucun elde edilmesi hâlinde kayıt altına alma tedbirine başvurulmasını önleyecek şekilde güvence içermesi gerektiği vurgulanmalıdır (*Eşref Köse*, § 69).

33. *Eşref Köse* kararında, kanunilik ölçütünü karşılayan nitelikte bir kanunun var olduğundan bahsedilebilmesi için yasal düzenlemede olması gereken niteliklere yer verilmiştir. Kararda; bu kanunun öncelikle yeterince açık ve öngörülebilir olması, keyfilığe karşı uygun bir koruma sağlaması gerektiği ifade edilmiştir. Bununla birlikte kanun veya ona bağlı mevzuat ile ziyaret hakkına müdahalenin amacının ortaya konulması, dinlenmenin ve kaydetmenin hangi suçlar yönünden hangi koşullarda, ne kadar süre ile uygulanacağı, kayıtların tutulma ve tutanak altına alınma şekli ile imha edilmelerine ve idarenin takdir yetkisine ilişkin düzenlemeleri içermesi gerektiği de açıklanmıştır (*Eşref Köse*, § 70).

34. Anılan kararda bu uygulamaya dayanak mevzuat hükümlerine yer verilerek mahpusların haberleşmesini düzenleyen 14/6/1930 tarihli ve 1721 sayılı Hapishane ve Tevkifhanelerin İdaresi Hakkında Kanun, 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un 83. maddesi, Ziyaret Yönetmeliği'nin 7. maddesi ve İnfaz Tüzüğü'nün 130. maddesi ayrı ayrı incelenmiştir. Buna göre anılan mevzuat hükümlerinde kapalı görüş sırasında konuşulanların dinlenebileceği mesafede bir görevlinin bulundurulabileceği belirtilmişse de görüşmenin bir teknik araç vasıtasıyla dinlenebileceği veya sistematik bir şekilde kaydedilebileceğine ilişkin bir düzenleme yapılmadığı açıklanmıştır (*Eşref Köse*, § 71). Kararda 5275 sayılı Kanun'un 66. maddesine de değilinilerek bu düzenlemenin kurumda bulunan ücretli telefonlarla kurum dışı aramanın yapılmasına yönelik iletişimi kapsadığı belirtilmiştir. Bu nedenle mahpusların ziyaret hakkı kapsamındaki kapalı görüşlerde yapılan telefon görüşmelerinin anılan maddenin düzenleme alanına girmediği açıklanarak idari bir işlem ile bu kanun hükmünün temel hak ve özgürlükler aleyhinde genişletilemeyeceği vurgulanmıştır (*Eşref Köse*, § 72).

35. Dolayısıyla mevzuat bir bütün hâlinde değerlendirildiğinde kapalı görüşlerde yapılan konuşmaların sistematik bir şekilde teknik araçla dinlenmesi ve kaydedilmesinin koşullarını kanunilik ilkesini karşılayacak şekilde belirleyen bir kanunun mevzuatta yer almadığı anlaşılmıştır. Bu itibarla *Eşref Köse* kararında ulaşılan sonuçtan ayrılımayı gerektiren bir husus bulunmadığından -aynı gerekçelerle- başvuruçuların haberleşme hürriyeti ile özel hayata ve aile hayatına saygı haklarına yönelik müdahalelerin kanuni dayanağının bulunmadığı kanaatine varılmıştır.

36. Başvurulara konu müdahalelerin kanunilik koşulunu sağlamadığı anlaşıldığından söz konusu müdahaleler açısından diğer güvence ölçütlerine riayet edilip edilmediğinin ayrıca değerlendirilmesine gerek görülmüştür.

37. Açıklanan gerekçelerle başvuruçuların haberleşme hürriyeti ile özel hayata ve aile hayatına saygı haklarının ihlal edildiği sonucuna ulaşılmıştır.

C. Diğer İhlal İddiaları Yönünden

38. Bir kısım başvuruçuları; infaz hâkimliği ve ağır ceza mahkemelerinin haksız karar verdiğini, savcı mütalaasının kendilerine tebliğ edilmediğini, mahkemelerin gerekçesiz karar verdiğini belirterek adil yargılanma haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

39. Başvuruçuların özel hayata ve aile hayatına saygı hakkı ile haberleşme hürriyetinin ihlal edildiğine karar verildiğinden adil yargılanma hakkı kapsamındaki şikâyetleri hakkında kabul edilebilirlik ve esas yönünden ayrıca bir inceleme yapılmasına gerek görülmüştür.

D. Giderim Yönünden

40. Başvurularda tespit edilen hak ihlallerinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Bu kapsamda kararın gönderildiği ekli tablonun (D) sütununda belirtilen yargı mercilerince yapılması gereken iş yeniden yargılama işlemlerini başlatmak ve Anayasa Mahkemesini ihlal sonucuna ulaştıran nedenleri gideren, ihlal kararında belirtilen ilkelere uygun yeni bir karar vermektir (6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrasında düzenlenen bireysel başvuruya özgü yeniden yargılama kurumunun özelliklerine ilişkin kapsamlı açıklamalar için bkz. *Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; *Aligül Alkaya ve diğerleri* (2), B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; *Kadri Enis Berberoğlu* (3) [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

41. Öte yandan somut olayda ihlalin tespit edilmesinin başvuruçuların uğradığı zararların giderilmesi bakımından yetersiz kalacağı açıktır. Dolayısıyla ihlalin bütün sonuçlarıyla ortadan kaldırılabilmesi için haberleşme hürriyeti ile aile hayatına saygı hakkının ihlali nedeniyle yalnızca ihlal tespitiyle giderilemeyecek olan manevi zararları karşılığında Ercan Pamuk haricindeki başvuruçulara net 13.500 TL manevi tazminatın ayrı ayrı ödenmesine, fazlaya ilişkin taleplerin reddine karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Başvurucuların adli yardım taleplerinin KABULÜNE,

B. Talep eden başvurucuların kamuya açık belgelerde kimliklerinin gizli tutulması taleplerinin KABULÜNE,

C. Başvurucu Ercan Pamukcu yönünden başvurunun *feragat* nedeniyle DÜŞMESİNE,

D. Diğer başvurucuların özel hayata ve aile hayatına saygı hakkı ile haberleşme hürriyetinin ihlal edildiğine ilişkin iddialarının KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

E. Özel hayata ve aile hayatına saygı hakkı ile haberleşme hürriyetinin İHLAL EDİLDİĞİNE,

F. Kararın bir örneğinin özel hayata ve aile hayatına saygı hakkı ile haberleşme hürriyetinin ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere ekli tablonun (D) sütunundaki ilgili mahkemelere GÖNDERİLMESİNE,

G. Başvuruculara ekli tabloda belirtilen tutarlarda manevi tazminatın AYRI AYRI ÖDENMESİNE, fazlaya ilişkin taleplerin REDDİNE,

H. Avukat tarafından temsil edilen başvurucu Mustafa Kara'ya 4.500 TL vekâlet ücretinin ÖDENMESİNE,

İ. Ödemelerin, kararın tebliğini takiben başvurucuların Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihlerinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

J. 12/1/2011 tarihli ve 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 339. maddesinin (2) numaralı fıkrası uyarınca tahsil edilmesi mağduriyetine neden olacağından adli yardım talebi kabul edilen başvurucu Ercan Pamukcu'nun yargılama giderlerini ödemekten TAMAMEN MUAF TUTULMASINA,

K. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 2/3/2022 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.